

عنوان مقاله:

بررسی صفات فیزیولوژیکی مرتبط با انتقال مجدد ذخایر ساقه تحت تنش شوری انتهایی فصل در گندم

محل انتشار:

مجله تولید گیاهان زراعی، دوره 7، شماره 1 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

ماهرخ شربتخوااری - دانشجوی دکتری گروه زراعت، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

سراله گالشی - استاد گروه زراعت، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

زهرا سادات شبر - استادیار پژوهشکده بیوتکنولوژی کشاورزی ایران، کرج

افشین سلطانی - استاد گروه زراعت، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

بابک ناخدا - استادیار پژوهشکده بیوتکنولوژی کشاورزی ایران، کرج

خلاصه مقاله:

انتقال مجدد ذخایر ساقه گندم در تنش خشکی انتهایی فصل اهمیت زیادی در حفظ عملکرد دانه دارد؛ ولی اهمیت این مکانیزم در تنش شوری به خوبی روشن نیست. در این تحقیق انتقال مجدد ذخایر ساقه در تنش شوری انتهایی فصل روی دو ژنوتیپ ۱۴No و ۴۹No که از نظر انتقال مجدد طی تنش خشکی متفاوت گزارش شده بودند، همراه با دو رقم بم و قدس به ترتیب متحمل و حساس به شوری در گلخانه بررسی شد. اعمال شوری از شروع گرده افشانی از طریق آب آبیاری با هدایت الکتریکی ۱۵ دسی زیمنس بر متر صورت گرفت. آزمایش ها به صورت فاکتوریل بر پایه طرح کاملا تصادفی در سه تکرار و نمونه برداری از ساقه طی پنج مرحله با دوره های هفت روزه از شروع گرده افشانی انجام شد و تغییرات وزن خشک، چگالی وزنی و قند محلول کل ساقه، انتقال مجدد، کارایی انتقال و عملکرد دانه اندازه گیری گردید. بر اساس نتایج این تحقیق، تحت تنش، بالاترین عملکرد، انتقال مجدد و سهم انتقال مجدد در عملکرد در رقم بم و بیشترین افت عملکرد در رقم قدس مشاهده شد. رقم بم با بالاترین کارایی انتقال، از نظر مقدار تولید کربوهیدرات محلول و انتقال مجدد آن تحت تنش نیز رتبه اول را داشت. همبستگی مثبت و معنی دار میزان انتقال مجدد با مقدار عملکرد در شوری انتهایی فصل نشان داد با وجود اعمال شوری از گرده افشانی و تداوم فتوسنتز تا اواسط پر شدن دانه ها، انتقال مجدد سهم قابل توجهی در تولید عملکرد ژنوتیپ های متحمل تحت تنش شوری داشت.

کلمات کلیدی:

شوری انتهایی فصل، گندم، انتقال مجدد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1445147>

